

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA

Bfv.II.98/2010/8. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Budapesten, a 2010. július 1. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

*A tőkebefektetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt az I. rendű terhelt és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben a **IV. rendű terhelt** által meghatalmazott védője útján benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Pesti Központi Kerületi Bíróság 1.B.80.098/2006/68. számú ítéletét a IV. rendű terhelt tekintetében megváltoztatja, az ellene magánokirat-hamisítás vétsége (Btk. 276. §) miatt indult eljárást megszünteti.*

Az ítélet ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2008. július 4. napján kihirdetett 1.B.80.098/2006/68. számú ítéletében a IV. rendű terheltet bűnösnek mondta ki magánokirat-hamisítás vétségében (Btk. 276. §). Ezért őt megrovásban részesítette. A IV. rendű terheltet az ellene társtettesként elkövetett valótlan érték megjelölésének büntette (Btk. 298/C. § (1) bekezdés) miatt emelt vád alól felmentette.

Az elsőfokú bíróság ítélete a IV. rendű terhelt tekintetében a kihirdetés napján jogerőre emelkedett.

A Be. 259. § (1) bekezdése szerint rövidített indokolást tartalmazó - a felülvizsgálati indítvánnyal érintett - ítéleti tényállás VI. pontjának lényege szerint a IV. rendű terhelt 1996. tavaszán, közelebbről meg nem határozható időpontban az I. rendű terhelt utasítására egy olyan valótlan tartalmú - visszadátumozott - megállapodást készített, mely szerint A. R. 1 millió ATS összegű kölcsönt nyújtott a F. cégnek, és ezt a tartozást a W. Rt. átvállalja. A megállapodást az W. Rt. képviselőjében az I. terhelt -, aki tudott a megállapodás valós ügyleti háttéréről - és a II. rendű terhelt a F. cég képviselőjében aláírták. Valójában A. R. irodájában, írásbeli szerződés nélkül, a II. rendű terheltnek mint magánszemélynek adott át 1 millió ATS-t. Ezt az összeget a későbbiekben a W. Rt. használta fel. A W. Rt. 11.480.880 forintot visszafizetett A. R.-nak.

A valótlan tartalmú megállapodást a IV. rendű terhelt átadta a felszámolónak.

A jogerős ügydöntő határozat ellen a IV. rendű terhelt meghatalmazott védője útján a Be. 416. § (1) bekezdés a) pontjára alapított felülvizsgálati indítványt nyújtott be, amelyben az elévülés megállapítását és a magánokirat-hamisítás vétsége miatt a büntetőeljárás megszüntetését kérte. Indítványában hivatkozott (a felülvizsgálati indítvánnyal nem érintett) a II. rendű terhelt fellebbezése folytán másodfokon eljáró Fővárosi Bíróság a 2009. február 16. napján kihirdetett 28.Bf.9273/2008/12. számú ítéletére, amelyben a II. rendű terhelttel szemben a társtettesként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége miatti büntetőeljárást (elévülés okából) megszüntette.

A Legfőbb Ügyészség BF.585/2010. számú írásbeli nyilatkozatában az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és a IV. rendű terhelttel szemben a büntetőeljárás megszüntetését indítványozta.

A Legfelsőbb Bíróság az elévülés bekövetkezésére hivatkozó felülvizsgálati indítványt alaposnak találta.

Az 1993. évi XVII. törvény 75. §-ával módosított 1978. évi IV. törvény (Btk.) 276. §-ában meghatározott magánokirat-hamisítás vétsége egy évig terjedő szabadságvesztéssel, közérdekű munkával, vagy pénzbüntetéssel büntetendő.

A büntethetőség elévüléséről a Btk. 32. § b) pontja, továbbá a 33-35. §-ai tartalmaznak rendelkezéseket.

A büntethetőség elévül olyan büntett esetén, amely életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntethető, húsz év; egyéb bűncselekmény esetén a büntetési tétel felső határának megfelelő idő, de legalább három év elteltével (Btk. 33. § (1) bekezdés a) és

b) pontja). Az elévülés határidejének kezdőnapját a Btk. 34. §-a szerint kell számítani, amely befejezett bűncselekmény esetén az a nap, amikor a törvényi tényállás megvalósul.

Az adott ügyben a hároméves elévülési idő számításánál a valótlan tartalmú megállapodás készítésének időpontja az irányadó.

A Btk. 35. §-a szerint az elévülést félbeszakítja a büntetőügyekben eljáró hatóságoknak az elkövető ellen a bűncselekmény miatt foganatosított büntetőeljárási cselekménye. A félbeszakítás napján az elévülés határideje ismét elkezdődik.

A IV. rendű terhelte magánokirat-hamisítás vétségeként felrótt cselekményét a fenti szabályoknak megfelelően vizsgálva megállapítható, hogy a benyújtott vádirat az elévülés félbeszakítását eredményező eljárási cselekménynek nem tekinthető. A vádirat a IV. rendű terheltnak ugyanis csupán azt róta fel, hogy "valótlan tartalmú megállapodást készített". A bizonyítási eljárás befejezését követően az ügyész kifejtette, hogy a vádirat VI. vádpontjában a "felhasználás" -, mint a bűncselekmény megvalósulásához szükséges elkövetési magatartás - nincs nevesítve (61. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 11. oldal).

A perben eljáró ügyész perbeszédében a tényállást a VI. vádpont tekintetében kiegészítette azzal, hogy "a megállapodás felhasználásra került, a felszámolónak adták oda." (63. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldal) Ugyanezen jegyzőkönyv 5. oldala tartalmazza azt is, hogy a szerződés valótlan tartalmú. A felhasználással megvalósult a Btk. 276. §-ában meghatározott bűncselekmény.

Az ügyészi perbeszéd (vádmódosítás) folytán a cselekmény alkalmassá vált a törvényi tényállásnak megfelelő elkövetés elbírálására. Ez azonban a bűncselekményre megállapított három éves elévülési idő letelte után történt, ekkorra a magánokirat-hamisítás vétségének büntethetősége elévült. Erre figyelemmel a bíróság a IV. rendű terhelttel szemben a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével alkalmazott megrovást.

A Legfelsőbb Bíróság ezért a Be. 427. § (1) bekezdésének a) pontja alapján a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatot megváltoztatta, és a IV. rendű terhelttel szemben a magánokirat-hamisítás vétsége miatt indult büntetőeljárást - a Btk. 32. § b) pontjában írt okból - a Be. 332. § (1) bekezdés a) pontja alapján megszüntette.

A Legfelsőbb Bíróság ítélete ellen a Be. 3. § (4) bekezdése szerint a fellebbezés, a Be. 416. § (4) bekezdés b) pontja alapján a felülvizsgálat kizárt. Az újabb felülvizsgálati indítvány

benyújtásával kapcsolatos tájékoztatás a Be. 418. § (3) bekezdésén alapul.

Budapest, 2010. július 1.

Dr. Schäfer Annamária s.k. a tanács elnöke, Dr. Csere Katalin s.k.
előadó bíró, Dr. Kiss Sándor s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

bírósági ügyintéző
Kné